

PĚLI NĚ PĚMĚ LENĚ

Neděle, 12. listopadu 2017

Částní lidé moc dopředu nepřemýšlejí. Místo toho akceptují stav věci takový, jaký je. Proč taky myslet na přemýšlením něčeho, co se ani nemusí stát? Tím nechci říct, že plánovat, jak přepadnou situaci přepadně, není nutné. Ale rozhodně bychom tím neměli trávit hodiny času. Zhodnotit situaci a připravit si následnou strategii. Připravit se, „kdyby něco“.

Já mu řeknu tohle, on mi třeba řekne tohle, a jak budu reagovat, když on se zmíní o tomhle? Touto fází prochává většina lidí, problém ovšem nastává, když je nejednou nutno zvolenou strategii dodržet. Většina lidí plánuje a probírá budoucnost do nejmenšího detailu, a tráví nad mnohdy neexistujícím problémem spoustu zbytečného času. Stejně tak je důležité se soustředit nejen na to, co by se mohlo stát a nepovést, ale naopak zaměřit se na důvody, proč se to podaří a jak plán vyjde. Vždyť to znáte - je zbytečné přemýšlet nad porcováním prací, když jste ho ještě ani nekoupili. A když se zamyslíte nad svými plány a postupy v minulosti, zcela jistě zjistíte, že člověk má, ale pámb má - abych zůstala u těch pokračatelů - a je situace, na kterou jste se tak detailně připravovali, třeba vůbec nenastala, a se nakonec vyvinula úplně jinak. Život je plný překvapení a nikdo není připraven na všechno. Ale tady je právě to důležité, na co bych chtěla upozornit. Většina lidí se připravuje na nejhorší. Myslete si svých plánech i na to nejlepší a nejlepší! Představte si a připravte se i na ten dobrý výsledek, zaměřte se na pozitivní stránky toho, co by se mohlo stát. Co když si založím firmu a ta bude mít takové úspěchy, že nebudu zvládat ohromný zájem? Je pochopitelné, že není možné být vždy na všechno připraven. Ale je nutno věřit, že je možné všechno zvládnout, že se s tím vším vyrovnám. Je v pořádku se střídat, že se kuráž. Kuráž do toho jít. Víru v sebe. A akceptovat, že ne všichni budou mít stejný názor a podpořít. Akceptovat, že zítřek má své přínosy a není možné si všechno dopředu naplánovat. Jít nového je jako vědět, že te máte skočit do nějaké hluboké jámy a máte jen doufat, že někde v hloubce přistaneš a měm měkkém. Zvyk je ale zvyk, a když si zvyknete, že ne vždy se můžete na všechno připravit, život bude jednodušší. Jak byste žili, kdybyste znali přesné datum své smrti? Chtěli byste to opravdu vědět? A kdybyste dopředu věděli, že se budete snažit tak strašně moc, váš cíl se vám nikdy nepodaří? byste tohle věděli dopředu? A jedná se o cíl, nebo o cestu k němu?

Prostě se snažte užívat si i proces a přestaňte se tak moc soustředit na výsledek. Výborným příkladem je, když sněhu igloo. Radostí a zábavou je pro nás samotný proces stavení, a když je igloo hotové, co pak? Úkol je splněn a nejtěšnější zábava byla právě to jeho plnění. Uznejte - někdy je lepší cesta, než její cíl. GRETA